

Sygn. akt II K 64/17

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lipca 2017 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Krystyna Szczechowicz

Protokolant: p.o. sekr. sąd. Adrian Purol

w obecności Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Olsztynie A. M.

po rozpoznaniu w dniu 12 lipca 2017 roku

sprawy **K. N.**

urodzonego (...) w S.

syna A. i E. z d. N.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. **Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 16 grudnia 2008 r., sygn. VII K 1398/08** za przestępstwa:

- a) z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnione w dniu 31 marca 2008 r., na karę grzywny w wymiarze 20 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 zł;
- b) z art. 270 § 1 kk, popełnione w dniu 31 marca 2008 r., na karę grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 zł;

przy czym w miejsce kar jednostkowych grzywny Sąd wymierzył skazanemu karę łączną grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 zł; skazany wykonał w całości orzeczoną wobec niego karę grzywny w dniu 08 lutego 2010 r.;

2. **Sądu Rejonowego Poznań-Stare Miasto w Poznaniu z dnia 25 sierpnia 2010 r., sygn. III K 617/10**, za przestępstwa:

- a) z art. 207 § 1 kk, popełnione w okresie od 17 marca 2009 r. do 08 marca 2010r., na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
- b) z art. 157 § 3 kk, popełnione w dniu 08 marca 2010 r., na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

przy czym w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności Sąd wymierzył skazanemu karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 (pięciu) lat, w którym to okresie oddano skazanego pod dozór kuratora sądowego oraz w oparciu o przepisy art. 71 § 1 kk karę grzywny w wymiarze 80 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 zł; postanowieniem z dnia 14 maja 2012 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności; skazany wykonał w całości orzeczone wobec niego kary pozbawienia wolności i grzywny;

3. **Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej z dnia 27 marca 2014 r., sygn. III K 138/13**, zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Bielsku – Białej z dnia 18 września 2014 roku, sygn.. akt VII Ka 449/14, za przestępstwo z art. 190 § 1 kk, popełnione w okresie od 12 czerwca 2012 r. do 01 lipca 2012 r., na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia

wolności; skazany wykonał w całości orzeczoną wobec niego karę w okresie od 13 stycznia 2015 r. do 13 kwietnia 2015 r.;

4. **Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi z dnia 26 listopada 2014 r., sygn. VI K 448/13**, zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 26 stycznia 2016 roku, sygn.. akt V Ka 304/15, za przestępstwo z art. 191 § 1 kk, popełnione w marcu 2012 r., na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

5. **Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 15 grudnia 2014 r., sygn. II K 1178/13**, za przestępstwa:

a) z art. 278 § 1 i § 2 kk, popełnione w dniu 17 marca 2012 r., na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz na karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 zł;

b) z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, popełnione w okresie od września 2010 r. do 28 lipca 2011 r., na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

przy czym w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności Sąd wymierzył skazanemu karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 (czterech) lat; postanowieniem z dnia 28 października 2015 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności; karę grzywny skazany odbywał będzie w formie zastępczej kary pozbawienia wolności w okresie od 19 marca 2020 r. do 13 kwietnia 2020 r.;

6. **Sądu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu z dnia 13 maja 2015 r., sygn. II K 296/14**, za przestępstwo z art. 200 § 1 kk, popełnione w dniu 02 maja 2012 r., na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 (trzech) lat;

7. **Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 15 czerwca 2015 r., sygn. II K 65/15**, za przestępstwa:

a) z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 91 § 1 kk, stanowiące ciąg przestępstw, popełnionych w okresie od września 2012 r. do początkowych dni października 2012 r., na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

b) z art. 197 § 1 kk, popełnione w dniu 24 lipca 2012 r., na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

c) z art. 200 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, popełnione w okresie od połowy sierpnia 2012 r. do 23 sierpnia 2012 r., na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

przy czym w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności Sąd wymierzył skazanemu karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

8. **Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 30 czerwca 2015 r., sygn. II K 474/15**, za przestępstwo z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnione w dniu 30 grudnia 2014 r., na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 (pięciu) lat;

9. **Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 19 sierpnia 2016 r., sygn. II K 452/16**, za przestępstwa:

a) z art. 190 § 1 kk, popełnione w dniu 02 października 2015 r., na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

b) z art. 226 § 1 kk, popełnione w dniu 02 października 2015 r., na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

przy czym w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności Sąd wymierzył wobec skazanego karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; skazany wykonał w całości orzeczoną wobec niego karę pozbawienia wolności w okresie od 08 września 2016 r. do 07 marca 2017 r.;

10. **wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 24 sierpnia 2016 r., sygn. II K 49/16**, łączącym kary pozbawienia wolności oraz kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania

orzeczone wobec skazanego wyrokami: Sądu Rejonowego w Sieradzu, sygn. II K 1178/13, Sądu Okręgowego w Olsztynie, sygn. II K 65/15, Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, sygn. VI K 448/13, Sądu Rejonowego w Zawierciu, sygn. II K 474/15, Sądu Rejonowego w Kędzierzynie Koźlu, sygn. II K 296/14 i wymierzającym skazanemu karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności; na poczet powyższej kary Sąd zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie: od 21 kwietnia 2014 r. do 09 maja 2014 r. oraz 13 kwietnia 2015 r. do 15 czerwca 2015 r., skazany odbywał powyższą karę do dnia 08 września 2016 r. i odbywa ją obecnie, począwszy od dnia 07 marca 2017 r.; termin zakończenia odbywania kary wyznaczony został skazanemu na dzień 21 września 2019 r.;

11. **Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 06 grudnia 2016 r., sygn. II K 266/16**, za przestępstwo z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 235 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, popełnione w dniu 17 sierpnia 2014 r., na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; skazany będzie odbywał powyższą karę w okresie od 21 września 2019 r. do 19 marca 2020 r.;

o r z e k a:

I. na podstawie art. 568a § 1 pkt 2 k.p.k., art. 569 § 1 i § 2 k.p.k., art. 85 § 1 i § 2 k.k., art. 86 § 1 i § 4 k.k. łączy: karę łączną pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 24 sierpnia 2016 r., sygn. akt II K 49/16 (punkt 10 wyroku) oraz karę jednostkową pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 06 grudnia 2016 r., sygn. II K 266/16 (punkt 11 wyroku) i orzeka wobec **K. N.** karę łączną 4 (czterech) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności, orzeczonej w punkcie I wyroku, zalicza skazanemu K. N. okres rzeczywistego pozbawienia go wolności oraz okres odbytej dotąd przez niego kary pozbawienia wolności z wyroku łącznego II K 49/16 Sądu Okręgowego w Olsztynie – od 21 kwietnia 2014 r. do 09 maja 2014 r., od 13 kwietnia 2015 r. do 08 września 2016 r. oraz od 07 marca 2017 r. do 12 lipca 2017r.;

III. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. w pozostałym zakresie łączone wyroki pozostawia do odrębnego wykonania;

IV. na podstawie art. 572 k.p.k. w pozostałym zakresie postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego umarza;

V. na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 kpk, art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2015 r., poz. 615 ze zm.) oraz § 4 ust. 1, 2 i 3, § 17 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 r., poz. 1714) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. K. kwotę 120,00 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem wynagrodzenia za obronę skazanego wykonywaną z urzędu oraz kwotę 27,60 zł (dwadzieścia siedem złotych 60/100) tytułem podatku VAT w stawce 23% od zasądzzonego wynagrodzenia;

VI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 64/17

UZASADNIENIE

Skazany K. N. złożył w Sądzie Okręgowym w Olsztynie wniosek o wydanie wyroku łącznego. (k. 2-3)

Sąd Okręgowy ustalił, że K. N. skazany został następującymi wyrokami:

12. **Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 16 grudnia 2008 r., sygn. VII K 1398/08** za przestępstwa:

a) z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnione w dniu 31 marca 2008 r., na karę grzywny w wymiarze 20 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 zł;

b) z art. 270 § 1 kk, popełnione w dniu 31 marca 2008 r., na karę grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 zł;

przy czym w miejsce kar jednostkowych grzywny Sąd wymierzył skazanemu karę łączną grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 zł; skazany wykonał w całości orzeczoną wobec niego karę grzywny w dniu 08 lutego 2010 r.;

13. Sądu Rejonowego Poznań-Stare Miasto w Poznaniu z dnia 25 sierpnia 2010 r., sygn. III K 617/10, za przestępstwa:

a) z art. 207 § 1 kk, popełnione w okresie od 17 marca 2009 r. do 08 marca 2010 r., na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

b) z art. 157 § 3 kk, popełnione w dniu 08 marca 2010 r., na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

przy czym w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności Sąd wymierzył skazanemu karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 (pięciu) lat, w którym to okresie oddano skazanego pod dozór kuratora sądowego oraz w oparciu o przepisy art. 71 § 1 kk karę grzywny w wymiarze 80 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 zł; postanowieniem z dnia 14 maja 2012 r. zarządzone wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności; skazany wykonał w całości orzeczone wobec niego kary pozbawienia wolności i grzywny;

14. Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej z dnia 27 marca 2014 r., sygn. III K 138/13, zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Bielsku – Białej z dnia 18 września 2014 roku, sygn.. akt VII Ka 449/14, za przestępstwo z art. 190 § 1 kk, popełnione w okresie od 12 czerwca 2012 r. do 01 lipca 2012 r., na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności; skazany wykonał w całości orzeczoną wobec niego karę w okresie od 13 stycznia 2015 r. do 13 kwietnia 2015 r.;

15. Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi z dnia 26 listopada 2014 r., sygn. VI K 448/13, zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 26 stycznia 2016 roku, sygn.. akt V Ka 304/15, za przestępstwo z art. 191 § 1 kk, popełnione w marcu 2012 r., na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

16. Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 15 grudnia 2014 r., sygn. II K 1178/13, za przestępstwa:

a) z art. 278 § 1 i § 2 kk, popełnione w dniu 17 marca 2012 r., na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz na karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 zł;

b) z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, popełnione w okresie od września 2010 r. do 28 lipca 2011 r., na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

przy czym w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności Sąd wymierzył skazanemu karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 (czterech) lat; postanowieniem z dnia 28 października 2015 r. zarządzone wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności; karę grzywny skazany odbywał będzie w formie zastępczej kary pozbawienia wolności w okresie od 19 marca 2020 r. do 13 kwietnia 2020 r.;

17. Sądu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu z dnia 13 maja 2015 r., sygn. II K 296/14, za przestępstwo z art. 200 § 1 kk, popełnione w dniu 02 maja 2012 r., na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 (trzech) lat;

18. Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 15 czerwca 2015 r., sygn. II K 65/15, za przestępstwa:

a) z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 91 § 1 kk, stanowiące ciąg przestępstw, popełnionych w okresie od września 2012 r. do początkowych dni października 2012 r., na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

b) z art. 197 § 1 kk, popełnione w dniu 24 lipca 2012 r., na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

c) z art. 200 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, popełnione w okresie od połowy sierpnia 2012 r. do 23 sierpnia 2012 r., na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

przy czym w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności Sąd wymierzył skazanemu karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

19. Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 30 czerwca 2015 r., sygn. II K 474/15, za przestępstwo z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnione w dniu 30 grudnia 2014 r., na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 (pięciu) lat;

20. Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 19 sierpnia 2016 r., sygn. II K 452/16, za przestępstwa:

a) z art. 190 § 1 kk, popełnione w dniu 02 października 2015 r., na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

b) z art. 226 § 1 kk, popełnione w dniu 02 października 2015 r., na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

przy czym w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności Sąd wymierzył wobec skazanego karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; skazany wykonał w całości orzeczoną wobec niego karę pozbawienia wolności w okresie od 08 września 2016 r. do 07 marca 2017 r.;

21. wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 24 sierpnia 2016 r., sygn. II K 49/16, łączącym kary pozbawienia wolności oraz kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania orzeczone wobec skazanego wyrokami: Sądu Rejonowego w Sieradzu, sygn. II K 1178/13, Sądu Okręgowego w Olsztynie, sygn. II K 65/15, Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, sygn. VI K 448/13, Sądu Rejonowego w Zawierciu, sygn. II K 474/15, Sądu Rejonowego w Kędzierzynie Koźlu, sygn. II K 296/14 i wymierzającym skazanemu karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności; na poczet powyższej kary Sąd zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie: od 21 kwietnia 2014 r. do 09 maja 2014 r. oraz 13 kwietnia 2015 r. do 15 czerwca 2015 r., skazany odbywał powyższą karę do dnia 08 września 2016 r. i odbywa ją obecnie, począwszy od dnia 07 marca 2017 r.; termin zakończenia odbywania kary wyznaczony został skazanemu na dzień 21 września 2019 r.;

22. Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 06 grudnia 2016 r., sygn. II K 266/16, za przestępstwo z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 235 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, popełnione w dniu 17 sierpnia 2014 r., na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; skazany będzie odbywał powyższą karę w okresie od 21 września 2019 r. do 19 marca 2020 r.

dowód: karta karna (k. 8-10), odp. wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku, sygn. II AKa 181/16 (k. 11), odp. wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Olsztynie, sygn. II K 49/16 (k. 12-13), odp. wyroku Sądu Rejonowego w Zawierciu, sygn. II K 266/16 (k. 7), odp. wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie, sygn. II K 452/16 (k. 19), opinia o skazanym Z ZK (k. 42-43), umowa najmu wraz z protokołem zdawczo-odbiorczym (k. 47-51), umowa (k. 52-53), umowy o dzieło (k. 54-55, 57-59), zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach (k. 56), świadectwo pracy (k. 60), zaświadczenie lekarskie (k. 61), umowy zlecenia (k. 62, 63), odp. zupełny aktu urodzenia (k. 64) oraz z akt II K 177/16 Sądu Okręgowego w Olsztynie (k. 6-11, 13-18, 26-31, 42-44), akta postępowania II K 452/16 Sądu Rejonowego w Olsztynie.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie ziściły się przesłanki przemawiające za wydaniem wobec K. N. wyroku łącznego.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że Sąd badając przesłanki warunkujące możliwość wydania wobec skazanego wyroku łącznego ustalił, iż wnioskodawca K. N. skazany był wyrokami pochodzącymi sprzed dnia 01 lipca 2015 r. oraz wyrokami, które wydane zostały i uprawomocniły się już po tej dacie. Sąd ustalił ponadto, że w dniu 24 sierpnia 2016 r. Sąd Okręgowy w Olsztynie wydał wyrok łączny w sprawie II K 49/16, gdzie poddał analizie osiem wyroków skazujących K. N., wydanych odpowiednio w sprawach: VII K 1398/08 Sądu Rejonowego w Kaliszu, III K 617/10 Sądu Rejonowego Poznań-Stare Miasto w Poznaniu, III K 138/13 Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej, VI K 448/13 Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, II K 1178/13 Sądu Rejonowego w Sieradzu, II K 296/14 Sądu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu, II K 65/15 Sądu Okręgowego w Olsztynie i II K 474/15 Sądu Rejonowego w Zawierciu oraz połączył pięć kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami: VI K 448/14 Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, II K 1178/13 Sądu Rejonowego w Sieradzu, II K 296/14 Sądu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu, II K 65/15 Sądu Okręgowego w Olsztynie oraz II K 474/15 Sądu Rejonowego w Zawierciu, wymierzając skazanemu K. N. karę łączną 4 lat pozbawienia wolności.

Powyższy wyrok łączny wydany został przy tym w oparciu o przepisy dotyczące kar łącznych i wyroków łącznych w brzmieniu nowym, tj. obowiązującym począwszy od dnia 01 lipca 2015 r.

Po wydaniu przedmiotowego wyroku łącznego sytuacja prawna skazanego K. N. zmieniła się o tyle, że został wobec niego wydany w dniu 19 sierpnia 2016 r. przez Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrok w sprawie II K 452/16, który uprawomocnił się w dniu 27 sierpnia 2016 r., a dniu 06 grudnia 2016 r. przez Sąd Rejonowy w Zawierciu wyrok w sprawie II K 266/16, który uprawomocnił się w dniu 22 grudnia 2016 r., za przestępstwa popełnione odpowiednio w dniu 02 października 2015 r. i w dniu 17 sierpnia 2014 r.

W związku z kolejnymi dwoma skazaniami K. N. Sąd zważyć musiał ponownie, czy w sytuacji wymienionego zachodziły będą podstawy do wydania nowego wyroku łącznego, a jeśli tak, to które przepisy dotyczące kar łącznych i wyroków łącznych, tj. te obowiązujące przed dniem 01 lipca 2015 r., czy też te obowiązujące już po tej dacie, będą względniejsze dla sprawcy.

I tak odpowiednio Sąd w pierwszej kolejności ustalił, że kary pozbawienia wolności, orzeczone wobec K. N. wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie wydanym w sprawie II K 452/16, nie podlegały będą objęciu węzłem kary łącznej w wyroku łącznym, tak w oparciu o przepisy w starym brzmieniu, jak również w oparciu o przepisy dotyczące kar łącznych i wyroków łącznych w brzmieniu obowiązującym począwszy od dnia 01 lipca 2015 r.

Analizując w pierwszej kolejności powyższą możliwość wydania wyroku łącznego w oparciu o stare przepisy zauważyć należy, że pomiędzy przestępstwami, za które K. N. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie w sprawie II K 452/16 nie zachodzi realny zbieg, o jakim mowa w art. 85 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r., z przestępstwami, za które wymieniony skazany został tymi ośmioma wyrokami skazującymi, które analizowane były już przez Sąd Okręgowy w Olsztynie w sprawie II K 46/16 w przedmiocie wydania wyroku łącznego.

Oba przestępstwa objęte wyrokiem II K 452/16 Sądu Rejonowego w Olsztynie popełnione zostały bowiem w dniu 02 października 2015 r., tj. już po wydaniu wszystkich ośmiu wymienionych wcześniej w karcie karnej wyroków skazujących wymienionego, w tym pięciu objętych węzłem kary łącznej w wyroku II K 49/16 Sądu Okręgowego w Olsztynie.

W oparciu natomiast o nowe przepisy dotyczące kar łącznych i wyroków łącznych nie ma możliwości objęcia kary łącznej pozbawienia wolności z wyroku II K 452/16 Sądu Rejonowego w Olsztynie węzłem kary łącznej z innymi orzeczonymi karami jednostkowymi bądź łącznymi w wyroku łącznym, albowiem kara ta na chwilę obecną nie spełnia już przesłanek o jakich mowa w art. 85 § 2 kk, tj. nie jest karą podlegającą wykonaniu, albowiem została już w całości odbyta przez skazanego. Wymieniony odbywał powyższą karę w okresie od 08 września 2016 r. do 07 marca 2017 r.

Z kolei w odniesieniu do przestępstwa, za które K. N. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego w Zawierciu w sprawie II K 266/16, wskazać należy, że potencjalnie istniałaby możliwość objęcia orzeczonej tym wyrokiem kary

pozbawienia wolności węzłem kary łącznej w wyroku łącznym w oparciu o przepisy dotyczące kar łącznych i wyroków łącznych w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r., jednakże – przy uwzględnieniu granic możliwej do orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności – względniejsze dla sprawcy będą przepisy dotyczące kar łącznych i wyroków łącznych w brzmieniu obowiązującym począwszy od dnia 01 lipca 2015 r.

W oparciu o stare przepisy Sąd mógłby bowiem potencjalnie objąć węzłem kary łącznej jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, sygn. VI K 448/13, Sądu Rejonowego w Sieradzu, sygn. II K 1178/13, Sądu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu, sygn. II K 296/14, Sądu Okręgowego w Olsztynie, sygn. II K 65/15 i Sądu Rejonowego w Zawierciu, sygn. II K 474/15 (tj. tak, jak miało to miejsce w wyroku łącznym Sądu Okręgowego w Olsztynie, sygn. II K 49/16), a dodatkowo karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem II K 266/16 Sądu Rejonowego w Zawierciu. Wszystkie przestępstwa objęte wskazanymi wyżej sześcioma skazaniami popełnione został bowiem przez skazanego przed wydaniem pierwszego wyroku skazującego, jakim jest wyrok Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia, sygn. VI K 448/13, tj. przed dniem 26 listopada 2014 r. W powyższej konfiguracji Sąd mógłby wymierzyć zatem skazanemu K. N. karę łączną pozbawienia wolności od najwyższej z kar jednostkowych, tj. kary 2 lat pozbawienia wolności, do sumy kar, tj. do 8 lat i 11 miesięcy pozbawienia wolności.

Z kolei w oparciu o nowe przepisy - w związku z brzmieniem art. 86 § 4 kk, który zezwala aktualnie na objęcie węzłem kary łącznej nie tylko kar jednostkowych, ale również orzeczonych już wcześniej kar łącznych (w tym z wyroków łącznych) - wymiar kary łącznej możliwej do orzeczenia wobec K. N. kształtował się będzie od najwyższej z kar wymierzonych, tj. kary łącznej 4 lat pozbawienia wolności z wyroku II K 49/16 Sądu Okręgowego w Olsztynie, a sumą karą, tj. karą łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, gdzie ta ostatnia kara orzeczona została wyrokiem II K 266/16 Sądu Rejonowego w Zawierciu.

Obie kary orzeczone wskazanymi wyżej dwoma wyrokami spełniają na chwilę obecną przesłanki, o jakich mowa w art. 85 § 1 i § 2 kk, w brzmieniu obowiązującym począwszy od dnia 01 lipca 2015 r., tj. są karami tego samego rodzaju i podlegając wykonaniu. Karę łączną 4 lat pozbawienia wolności skazany odbywa bowiem obecnie, a termin zakończenia jej odbywania wyznaczony mu został na dzień 21 września 2019 r. Z kolei karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z wyroku II K 266/16 Sądu Rejonowego w Zawierciu skazany odbywał będzie w okresie od 21 września 2019 r. do 19 marca 2020 r.

W świetle powyższych ustaleń zasadne i korzystniejsze dla sprawcy jest wydanie wobec skazanego K. N. wyroku łącznego w oparciu o przepisy dotyczące kar łącznych i wyroków łącznych, w brzmieniu obowiązującym począwszy od dnia 01 lipca 2015r.

Kolejną kwestią wymagającą rozważenia przy łączeniu jednostkowych kar pozbawienia wolności, objętych wskazanymi dwoma wyrokami, jest wysokość kary łącznej, którą należało orzec w miejsce pierwotnie orzeczonych kar.

Zgodnie z treścią art. 86 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym po dniu 01 lipca 2015 r. Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak ustawowych granic wskazanych w tym przepisie.

W przedmiotowej sprawie zatem – przy uwzględnieniu treści art. 86 § 4 kk - granice wymiaru kary łącznej pozbawienia wolności kształtować się będą jak wskazano wyżej pomiędzy karą najsurowszą, tj. karą 4 lat pozbawienia wolności, która orzeczona została wobec K. N. wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Olsztynie w sprawie II K 46/16, a sumą kar z wyroków podlegających łączeniu, tj. karą 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (4 lata - wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie w sprawie II K 46/16 oraz 6 miesięcy – wyrok Sądu Rejonowego w Zawierciu w sprawie II K 266/16).

W tym miejscu wskazać należy, że „treść przepisów art. 85 i następnych k.k. stwarza podstawy do oparcia wymiaru kary łącznej zarówno na zasadzie absorpcji, jak i na zasadzie kumulacji oraz asperacji, przy czym wybór sposobu wymiaru kary łącznej uzależniony jest od oceny okoliczności konkretnego wypadku, w tym w szczególności więzi o charakterze przedmiotowym i podmiotowym pomiędzy poszczególnymi przestępstwami, za które wymierzono kary jednostkowe (postanowienie SN z 7 października 2002 r., II KK 270/02, LEX nr 55547; por. wyrok SA w Katowicach

z 8 marca 2001 r., II Aka 59/01, Prok. i Pr. 2002, z. 3, poz. 21; P. Zwolak, glosa do uchwały SN z 25 października 2000 r., I KZP 28/00..., s. 114 i n.).

Trafnie przy tym podnosi się w orzecznictwie, że „zastosowanie zasady absorpcji, asperacji, czy kumulacji przy orzekaniu tak kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, objętymi tymże skazaniem. Relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski jest związek przedmiotowo-podmiotowy łączący te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały one popełnione” (por. wyrok SA w Łodzi z 9 maja 2001 r., II Aka 63/01, Prok. i Pr. 2002, z. 7-8, poz. 20)”.

Sąd podziela nadto wyrażony w orzecznictwie Sądu Najwyższego pogląd, iż zasada absorpcji czy kumulacji, jako rozwiązania skrajne, powinny być rozstrzygnięciami raczej o charakterze wyjątkowym (vide: wyrok SN z dnia 2 grudnia 1975r., sygn. akt. Rw 628/75, OSNKW 1976, z. 2, poz. 33). Kara łączna bowiem to szczególna kara wymierzana niejako „na nowo” i jako taka stanowić winna syntetyczną i całościową ocenę zachowań sprawcy, będąc właściwą, celową z punktu widzenia prewencyjnego reakcją na popełnione przez niego czyny i jako taka nie może i nie powinna być postrzegana jako instytucja mająca działać na korzyść skazanego, ale jako instytucja gwarantująca racjonalną politykę karania w stosunku do sprawcy wielości przestępstw.

W odniesieniu zatem do orzeczonej wobec skazanego K. N. w punkcie I wyroku kary łącznej wskazać trzeba, że w niniejszej sprawie istnieje częściowy jedynie związek przedmiotowy, pomiędzy poszczególnymi przestępstwami, za które został on skazany. Wymieniony dopuszczał się bowiem popełnienia przestępstw przeciwko wolności (art. 190 § 1 kk, art. 191 § 1 kk), przeciwko mieniu (art. 278 § 1 i § 2 kk), przeciwko wolności seksualnej i obyczajności (art. 197 § 1 kk, art. 200 § 1 kk), przeciwko działalności instytucji państwowych (art. 226 § 1 kk), przeciwko wymiarowi sprawiedliwości (art. 235 kk), przeciwko wiarygodności dokumentów (art. 270 § 1 kk) oraz przestępstwa z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Pomiędzy wymienionymi przestępstwami zachodzi także jedynie częściowy związek czasowy, albowiem wszystkie przestępstwa popełnione zostały przez skazanego w okresie od września 2010 r. do października 2012 r., a następie począwszy od 27 marca 2014 r. do 30 grudnia 2014 r., tj. na przestrzeni ponad czterech lat.

Znamiennym jest przy tym, iż oskarżony dopuszczał się popełnienia kolejnych czynów zabronionych korzystając z dobrodziejstwa instytucji warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonych wobec niego kar pozbawienia wolności, co skutkowało koniecznością zarządzenia ich wykonania. Wymieniony nie doceniał jednak stosowania wobec niego środków probacyjnych, powracając na drogę przestępstwa, co dowodzi tego, że jest on osobą niepoprawną i nie wyciągającą żadnych wniosków ze swoich uprzednich przestępczych zachowań.

Nie można przy tym zapominać, że decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma także wzgląd na oddziaływanie kary w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popełnienie przez skazanego kilku przestępstw o znacznym stopniu społecznej szkodliwości - co dotyczy zwłaszcza przestępstw przeciwko wolności seksualnej i obyczajności z art. 197 § 1 kk i z art. 200 § 1 kk - na przestrzeni niespełna trzech lat, pozwala przyjąć, iż jest on sprawcą wysoce zdemoralizowanym.

Na tym tle połączenie powyższych skazań na zasadzie częściowej absorpcji i ukształtowanie wymiaru kar łącznych na poziomie 4 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności jawi się jako ze wszech miar słuszne i korzystne dla skazanego. Tym bardziej, jeśli weźmie się pod uwagę, iż Sąd meriti był uprawniony do wymierzenia w omawianych przypadkach kar łącznych w oparciu o zasadę kumulacji w wysokości 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Za dodatkowym złagodzeniem wymiaru kary łącznej bądź zastosowaniem wobec K. N. zasady pełnej absorpcji nie przemawia jego postawa prezentowana zarówno na wolności, kiedy to wymieniony notorycznie łamał obowiązujące normy społeczne i prawne, jak również w trakcie jego pobytu w izolacji penitencjarnej. Jak wynika z informacji nadesłanej przez Dyrektora Aresztu Śledczego w Ł. zachowanie skazanego w trakcie osadzenia należy ocenić jako naganne. Wymieniony był wielokrotnie karany dyscyplinarnie, m.in. za używanie słów wulgarnych wobec przełożonym, podejmował także próby autoagresji o podłożu instrumentalnym, tj. w celu wymuszenia określonych,

korzystnych dla siebie decyzji administracyjnych. Postawa K. N. określana jest jako skrajnie buntownicza, wroga i roszczeniowa, co przy uwzględnieniu wielokrotnej karalności skazanego oraz zaledwie umiarkowanie krytycznego stosunku wobec popełnionych przestępstw i prowadzonego dotąd trybu życia, bezwzględnie dowodzi tego, że proces jego resocjalizacji nie dobiegł jeszcze końca.

Reasumując, mając na względzie przytoczone okoliczności, przy wymiarze kary łącznej Sąd uwzględnił charakter penalizowanych w poszczególnych wyrokach przestępstw oraz obecną postawę skazanego i uznał za zasadne przyjęcie przy wymiarze kary łącznej zasady asperacji tj. częściowej absorpcji (punkt I wyroku).

W punkcie II wyroku, Sąd działając na podstawie art. 577 k.p.k., zaliczył skazanemu K. N. na poczet orzeczonej wobec niego kary łącznej pozbawienia wolności okres odbytej dotąd przez niego kary pozbawienia wolności z wyroku w sprawie II K 49/16 Sądu Okręgowego w Olsztynie – od 21 kwietnia 2014 r. do 09 maja 2014r., od 13 kwietnia 2015 r. do 08 września 2016 r. oraz od 07 marca 2017 r. do 12 lipca 2017 r., tj. do dnia wyrokowania.

Z kolei w punkcie III wyroku Sąd w oparciu o przepisy art. 576 § 1 k.p.k. orzekł, że w pozostałym zakresie łączone wyroki pozostawione zostają do odrębnego wykonania.

W punkcie IV Sąd działając na podstawie art. 572 k.p.k., umorzył w pozostałym zakresie postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego.

W punkcie V wyroku Sąd na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 kpk, art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2015 r., poz. 615 ze zm.) oraz § 4 ust. 1, 2 i 3, § 17 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 r., poz. 1714) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. K. kwotę 120,00 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem wynagrodzenia za obronę skazanego wykonywaną z urzędu oraz kwotę 27,60 zł (dwadzieścia siedem złotych 60/100) tytułem podatku VAT w stawce 23% od zasądzzonego wynagrodzenia.

W punkcie VI wyroku Sąd, mając na uwadze sytuację materialną i zarobkową skazanego K. N. oraz fakt, iż przebywa on obecnie w długoterminowej izolacji penitencjarnej, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił go od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.